

בול „קבר יתרו”
"Nebi Shuaib" Stamp
 (JETHRO'S TOMB)

142/143

17.4.72

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
 ירושלים, תל אביב-יפו, חיפה, טבריה, נתניה
 באר שבע, נ.ת. לוד, אשקלון, רחובות, נהריה
PHILATELIC SERVICES
JERUSALEM • ISRAEL

NEBI SHUAIB, set among the silvery-green olive groves of Lower Galilee, houses the traditional Tomb of Jethro, the revered prophet of the Druze and father-in-law of Moses.

An ancient custom ordains that on April 25th Druze from Galilee and Mt. Carmel gather at Nebi Shuaib. Clad in festive dress, with snow-white kerchiefs on their heads, throngs of Druze worshippers make the annual spring pilgrimage.

Inside the rambling, white-domed building is a large prayer hall decorated in pastel colours. Jethro's rock-hewn tomb, covered by heavily embroidered cloths, forms part of the west wall of the "Makam" (Holy Place). The south wall is paved with a natural stone slab bearing the impression of a foot. Legend tells that Jethro, stamping his foot in anger, left a lasting footprint on this rock.

The buildings above and around the Tomb were erected during the period of Othoman rule and the British Mandate with the help of donations from Druze from Eretz Israel, Lebanon and Syria. After the establishment of the State of Israel in 1948, these buildings were renovated and enlarged, especially the Prayer Hall. A spacious room for guests and a new wing to lodge Druze pilgrims were added since then.

From the misty past of nearly 2,500 years ago, the figure of Jethro emerges as one of the strong characters of biblical days. A wise, learned man, held in high esteem by his own people and a loving father to his seven daughters, Jethro appreciated and honoured his remarkable son-in-law. Moses, too, valued the older man's advice and judgement, and their conversations, as related in the Book of Exodus, are as lively and relevant today as they were so very long ago.

נבי שועייב — המקום אשר בו — לפי המסורת — נמצא קברו של יתרו הכהן, נביאה של העדה הדרוזית, וחותרן משה רבנו, שוכן בגליל התחתון בקרבת כפר ח'טים, בין מטעי הזיתים המוריקים-מכסיפים.

בהתאם למנהג עתיק נקבע יום ה-25 באפריל בכל שנה כיום עליה לדגל לקברו של יתרו (נבי שועייב). דרוזים מכל רחבי הגליל והכרמל נאספים על יד הקבר לבושים בגדי חג, כפיות צחורות כשלג על ראשיהם.

בתוך המבנה בעל הכיפה הלבנה נמצא אולם תפילה רחב ידיים הצבוע בצבעי פסטל שקטים. קברו של יתרו (נבי שועייב) החצוב בסלע מעוטר ומקושט ביריעות בד רקומות בשפע, הינו חלק מהקיר המערבי של "המקאם" (המקום הקדוש). בקיר הדרומי משובץ בתוך הריצפה לוח אבן טבעית ועליה עקבות רגל אדם. האגדה מספרת שיתרו (נבי שועייב) אשר דקע ברגלו תוך חימה השאיר את עקבות רגלו באבן זו.

המבנה שמעל ומסביב לקבר הוקם בתרומת הדרוזים בארץ ישראל, לבנון וסוריה בימי התורכים והמנדאט. עם קום המדינה שופץ הבנין והוספו בנינים חדשים, ובמיוחד הורחב אולם התפילה והוקם חדר אורחים גדול. אגף מיוחד הוקם לאכסן את עולי הדרוזים.

מתוך ערפלי העבר של קרוב ל-2,500 שנה, מופיעה דמותו של יתרו כאחת הדמויות החזקות מימי המקרא. איש חכם ומלומד, שזכה לכבוד רב מצד אנשיו ואב אוהב לשבע בנותיו, אהב וכיבד את חתנו המופלא. גם משה העריך את עצתו ושיפוטו, ושיחותיהם, כפי שמוזכר הדבר בספר במדבר, הינן חשובות וחיות עוד בימינו בדיוק כפי שהיו בימים הרחוקים ההם.